

Arrest

nr. 67 188 van 23 september 2011
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Sri Lankaanse nationaliteit te zijn, op 31 mei 2011 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 26 april 2011.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 6 juni 2011 met referentnummer X.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 9 augustus 2011 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 22 september 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken G. de MOFFARTS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat B. DE SCHUTTER *loco* advocaat M. GROUWELS en van attaché H. JONCKHEERE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een Tamil met de Sri Lankaanse nationaliteit afkomstig uit Jaffna. In 1995 waren er gevechten tussen "LTTE" (Liberation Tigers of Tamil Eelam) en het Sri Lankaanse leger waarop u met uw ouders en 3 zussen verhuisden naar Mullaithivu. In 1997 vertrok uw zus S. uit Sri Lanka en verhuisde naar Nederland waar zij ondertussen het staatsburgerschap verkreeg. Zij had immers banden met "LTTE" en uw ouders wilden haar daar weg hebben. In 1999 vertrokken jullie naar India. Jullie lieten

in 2005 in India een nieuw Srilankaans paspoort maken en keerden terug naar Sri Lanka. Ein juni 2007 verplichtte "LTTE" u zich bij en aan te sluiten. U werd meegenomen naar het "LTTE"-kamp in Mullaithivu. U verbleef een vijftal dagen in het kamp en tekende onder dwang een document dat u zich bij "LTTE" zou aansluiten. Na het ondertekenen van het papier waarin u zich verbond om een wapentraining te volgen werd u opgesloten. Enkele dagen nadien kwamen uw ouders naar het "LTTE" kamp en beloofden dat zij uw zus S. in uw plaats naar het kamp zouden sturen. Omdat uw zus zich reeds in augustus 2006 in door het leger gecontroleerde Vavuniya bevond en in hetzelfde jaar reeds naar Maleisië vertrokken was, vreesde u opnieuw door "LTTE" te worden opgepakt wanneer deze te weten kwamen dat uw zus uw plaats niet kon innemen. U verbleef niet thuis maar sliep op een veld gelegen aan een bos. Uw ouders verlieten rond 25 juni 2007 Mullaithivu en reisden met een permit van "LTTE" via de A9 naar Vavuniya. Op 26 juli 2007 had u een afspraak met uw ouders aan de bushalte van Mannar. Van Mannar reisde u met uw ouders naar Vavuniya. U passeerde twee checkpoints zonder veel problemen omdat u uw paspoort toonde waarop staat dat u uit Jaffna bent. Op 7 augustus 2007 vertrok u samen met uw ouders met uw eigen paspoort uit Sri Lanka. U reisde eerst naar Nederland, waar u een dertiental dagen verbleef. Vervolgens reisde u verder naar Duitsland, waar u ongeveer tot 3 september 2007 verbleef. Op 4 september 2007 vroegen uw ouders, P. K. (O.V.(...)) en K. P. (O.V.(...)), in België asiel aan. In maart 2008 nam het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) een beslissing tot weigering van de Vluchtelingenstatus en weigering van de Subsidiaire Beschermingsstatus. In juli 2008 nam de Raad voor Vreemdelingen (RvV) eveneens een beslissing tot weigering vluchtelingenstatus en weigering subsidiaire bescherming. In augustus 2009 en oktober 2009 dienden uw ouders een tweede, derde en vierde asielaanvraag in. Telkens nam de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) een beslissing tot weigering van in overwegingname. In november 2008 hadden u en uw ouders ook asiel aangevraagd in Nederland. Nadien keerden jullie terug naar België, waar u op 10 augustus 2009 asiel aanvroeg. U vreest dat men u bij een terugkeer naar Sri Lanka zal oppakken omdat u zonder toestemming uit "LTTE-gebied" ontsnapte. Ter ondersteuning van uw asielaanvraag legde u de volgende documenten neer: kopies van de paspoorten van u en uw ouders uitgegeven in Jaffna, schoolrapporten, studentenidentiteitskaart van uw zus Arani, "LTTE" kaarten waarmee uw ouders en zus uit "LTTE-gebied" konden reizen en een schoolrapport.

B. Motivering

Er dient te worden opgemerkt dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u Sri Lanka diende te verlaten uit een gegronde vrees voor vervolging zoals voorzien in de Geneefse Conventie en dat u bij een eventuele terugkeer naar Sri Lanka alsnog dergelijk bedoelde vrees meent te moeten koesteren of een reëel risico op ernstige schade zoals omschreven in de definitie van Subsidiaire Bescherming zou lopen. Uit de richtlijnen van het UNHCR 'UNHCR Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Asylum-Seekers from Sri Lanka' (dd. 5 juli 2010) blijkt dat de oorlog op 19 mei 2009 eindigde met de overwinning van het Srilankaanse leger op de LTTE (zie bijlage UNHCR guidelines). De situatie is sindsdien gevoelig verbeterd en er wordt werk gemaakt om het hoge aantal intern ontheemden die zich in vluchtelingenkampen bevinden te hervestigen. Personen die verdacht worden van banden met de LTTE werden vastgehouden in 'High Security Camps'. Zij worden stilaan in de samenleving heropgenomen. In het licht van de gewijzigde situatie in Sri Lanka is het profiel van Tamil afkomstig uit het noorden of het oosten niet meer voldoende om aanspraak te kunnen maken op internationale bescherming. Elk dossier dient individueel te worden behandeld en het al dan niet toekennen van een internationaal beschermingsstatuut hangt er vooral van af of de asielzoeker aannemelijk heeft gemaakt dat hij tot één van de door het UNHCR opgesomde risico profielen behoort. Personen die verdacht worden van banden met de LTTE, zoals u in uw geval probeerde aan te tonen, kunnen als een mogelijk risicoprofiel worden beschouwd. In dergelijk geval moet echter uit het individuele dossier blijken, namelijk doormiddel van documenten en/of geloofwaardige verklaringen, of de asielzoeker daadwerkelijk banden heeft met LTTE of daadwerkelijk verdacht wordt van banden met de LTTE en in die hoedanigheid nood heeft aan internationale bescherming. U weet het CGVS niet te overtuigen van een zwaarwichtig LTTE-profiel. U kan op geen enkel moment hard maken dat u daadwerkelijk gezocht wordt in Sri Lanka omdat u banden hebt met de LTTE.

In eerste instantie moet worden opgemerkt dat u tijdens het conflict ongestoord de checkpoints in Vanni kon passeren en uiteindelijk met uw eigen paspoort uit Sri Lanka kon vertrekken, hetgeen er op wijst dat u toen niet op actieve wijze werd gezocht door de overheid van Sri Lanka. Er is dan ook geen enkele reden waarom u nu na het beëindigen van het conflict omwille van een vermeend "LTTE" profiel door de autoriteiten zult worden gevisieerd. U verklaarde zelf dat u geen indicaties heeft dat het leger u zoekt. Dat burens of familieleden u zouden aanduiden als een "LTTE" omdat er van uw familie niemand als "LTTE-lid" werd aangehouden berust op een louter vermoeden. U beweerde dat de burens reeds zeiden dat u zeer voorzichtig moest zijn en zelf in Colombo niet mocht buitenkomen (zie gehoorverslag CGVS, p. 8). Dat staat echter haaks op uw verklaringen dat u aanvankelijk niet de intentie had om asiel aan te

vragen maar pas in Duitsland overtuigd werd om niet naar Sri Lanka terug te keren (zie gehoorverslag CGVS, p. 7).

In tweede instantie zijn uw verklaringen over uw problemen met "LTTE" ook weinig consistent. Zo beweerde u op het einde van het gehoor dat u reeds op de vlucht was voor "LTTE" in 2006, terwijl u eerder verklaarde dat u van 2006 tot 2007 in Mulluayavellai naar school ging (zie gehoorverslag CGVS, p. 3). Dat u tegelijkertijd voor "LTTE" ging onderduiken en toch naar school ging komt ongerijmd over. Uw verklaring dat "LTTE" respect zou hebben voor schooluniformen is rekening houdende met het feit dat het algemeen geweten is dat "LTTE" veelvuldig gebruik maakte van kindsoldaten, ook niet overtuigend.

Uit wat voorafgaat kan worden besloten dat u momenteel nood heeft aan enige vorm van internationale bescherming.

De door u neergelegde documenten geven een indicatie over uw identiteit en dat u enige tijd in "LTTE-gebied" heeft gewoond, maar voegen voor het overige niets aan de beslissing toe.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In enig middel voert verzoeker de schending aan van de artikelen 48/3, 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: vreemdelingenwet). Verzoeker verwijst naar de bestreden beslissing waarin de commissaris-generaal verwijst naar de UNHCR *Guidelines* van 5 juli 2010 waaruit zou blijken dat de algemene situatie in Sri Lanka sinds het einde van de burgeroorlog gevoelig verbeterd is, maar dat de commissaris-generaal wel erkent dat personen die aan de LTTE gelinkt worden nog steeds als een risicoprofiel moeten beschouwd worden.

Wat betreft het argument van de commissaris-generaal dat verzoeker probleemloos langs de checkpoints is kunnen passeren, licht hij toe dat hij op de vlucht was voor de LTTE uit Maulluithivai eind juni 2007 en hij van plan was om naar zijn ouders te gaan die toen nog woonden in Vavuniya, een gebied dat toen gecontroleerd werd door het regeringsleger. Hij wijst op het feit dat er geen concrete link was met het LTTE en wijst op zijn jonge leeftijd. Verzoeker stelt dat hij met zijn ouders op 7 augustus 2007 probleemloos is kunnen vertrekken, aangezien zij de smokkelaar betaald hadden die de douane had omgekocht.

Hij geeft aan dat hij er initieel niet aan dacht om zijn asielaanvraag in te dienen, maar dat het risico op vervolging hem pas gaandeweg duidelijk werd. Als jonge man die na de gevechten terug naar Sri Lanka komt zou hij kunnen beschouwd worden als één van de talrijke Tamil Tijgers die in de loop der jaren naar het buitenland zijn gevlucht. Hij stelt zijn land te zijn ontvlucht uit vrees voor de Tamil Tijgers met wie hij onder dwang had moeten werken en benadrukt dat hij nu vreest dat het leger wraak zal willen nemen op de voormalige rebellen. Hij benadrukt dat hij gelet op zijn profiel zeker als Tamil Tijger beschouwd zou kunnen worden.

Wat betreft de inconsistenties aangaande de beweerde link met de LTTE, wijst verzoeker er op dat de commissaris-generaal twijfels heeft over het relaas van verzoeker en hij benadrukt dat deze twijfels niet voortkomen uit zijn verhaal zelf, maar uit het feit dat verzoeker zich op verwarrende wijze zou hebben uitgesproken over het gevaar dat hij liep als schooljongen in de periode voor 2007. Hij wijst er op dat de commissaris-generaal niet betwist dat de LTTE een bepaalde praktijk hanteerde, in het bijzonder jonge mannen uit families gedwongen meenemen als aanwinst voor hun leger. Verzoeker zou zich blijkbaar verwarrend hebben uitgesproken over het feit dat hij al in 2006 ondergedoken leefde voor de Tamil Tijgers en dit naar aanleiding van de bomaanslag van 14 augustus 2006 waarbij meer dan 60 schoolkinderen zouden zijn omgekomen en hij verwijst hierbij naar stuk 2. Hij stelt dat pas op het moment dat de Tamil Tijgers verklaarden geen kinderen mee te nemen met schooluniform hij en andere kinderen terug naar school durfden gaan. Hij stipt aan dat hij louter een beeld wou geven van de impact van de Tamil Tijgers op zijn dagelijkse leven in die periode en voert aan dat dit los staat van de gebeurtenissen van eind juni 2007 en dus allerminst kan beschouwd worden als een indicatie dat verzoeker zijn vluchtrelaas onwaar zou zijn. Verzoeker concludeert dat hij heeft aangetoond een Tamil Tijger profiel te hebben in de ogen van de Sri Lankaanse autoriteiten en stelt verder dat de motieven van de commissaris-generaal voldoende weerlegd zijn.

Verzoeker verwijst vervolgens naar verschillende internationale rapporten aangaande de veiligheidssituatie in Sri Lanka. Hij citeert een onderdeel van het volgende stuk: *"Eligibility Guidelines for assessing the international protection needs of asylum seekers from Sri Lanka"* van 5 juli 2010 van het UNHCR en naar andere rapporten van het UNHCR. Verder voegt hij een artikel van het *BBC news* bij zijn verzoekschrift en tevens het algemeen ambtsbericht aangaande Sri Lanka. Verzoeker wil aantonen dat mensen met een profiel zoals hij, in het bijzonder door zijn LTTE betrokkenheid een verhoogd risico lopen. Hij wijst er op dat ook al stelt het UNHCR dat het louter hebben van dit profiel niet voldoende is om in aanmerking te komen voor internationale bescherming, hij wel persoonlijk nood heeft aan bescherming aangezien familie of burens hem kunnen aanduiden als oud-Tamil strijder en men door zijn jarenlange afwezigheid uit het land wellicht vragen zal stellen.

Verzoeker verzoekt de Raad dan ook om hem de vluchtelingstatus te geven en hem minstens de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen.

De verzoekende partij brengt kritiek uit op de inhoud van de motivering, zodat de schending van de materiële motiveringsplicht wordt aangevoerd en het middel vanuit dit oogpunt wordt onderzocht.

2.1.1. De Raad meent zoals verweerder dat de stelling van verzoeker dat hij als minderjarige, die het rebellengebied wilde verlaten een veel mindere controle kreeg dan iemand die in tegenovergestelde richting de grens overstak, geenszins kan overtuigen. Verweerder benadrukt dat algemeen kan aangenomen worden dat tijdens het conflict aan de checkpoints door de militairen een strikte controle werd uitgevoerd. Voorts, wijst verweerder er op dat verzoeker zelf van zijn kant beweerde dat hij als minderjarige gedwongen zou zijn ingelijfd door de LTTE en tevens in de bestreden beslissing al is aangehaald dat het algemeen geweten is dat de LTTE veelvuldig gebruik maakte van kindsoldaten. In het licht hiervan, kan redelijkerwijze verondersteld worden dat minderjarigen zeker niet aan een minder strenge controle werden onderworpen. Verweerder wijst er op dat het feit dat verzoeker probleemloos en ongestoord de checkpoints in Vanni kon passeren, niet strookt met zijn voorgehouden profiel van gezochte LTTE-aanhanger.

De vaststelling dat verzoeker niet op actieve wijze werd gezocht door de overheid van Sri Lanka wordt tevens verder nog bevestigd door het feit dat verzoeker met zijn eigen paspoort probleemloos uit Sri Lanka kon vertrekken. Verzoekers verklaring dat zijn ouders de smokkelaar betaald hadden om de douaneambtenaren om te kopen, is een blote bewering die geenszins geloofwaardig overkomt.

2.1.2. Verzoeker stelt dat hij als jonge man die na het beëindigen van de gevechten terug naar Sri Lanka komt zou kunnen beschouwd worden als één van de talrijke Tamil Tijgers die in de loop der jaren naar het buitenland zijn gevlucht.

De Raad meent zoals de bestreden beslissing stelt: *"In eerste instantie moet worden opgemerkt dat u tijdens het conflict ongestoord de checkpoints in Vanni kon passeren en uiteindelijk met uw eigen paspoort uit Sri Lanka kon vertrekken, hetgeen er op wijst dat u toen niet op actieve wijze werd gezocht door de overheid van Sri Lanka. Er is dan ook geen enkele reden waarom u nu na het beëindigen van het conflict omwille van een vermeend "LTTE" profiel door de autoriteiten zult worden geviseerd. U verklaarde zelf dat u geen indicaties heeft dat het leger u zoekt. Dat burens of familieleden u zouden aanduiden als een "LTTE" omdat er van uw familie niemand als "LTTE-lid" werd aangehouden berust op een louter vermoeden. U beweerde dat de burens reeds zeiden dat u zeer voorzichtig moest zijn en zelf in Colombo niet mocht buitenkomen (zie gehoorverslag CGVS, p. 8). Dat staat echter haaks op uw verklaringen dat u aanvankelijk niet de intentie had om asiel aan te vragen maar pas in Duitsland overtuigd werd om niet naar Sri Lanka terug te keren (zie gehoorverslag CGVS, p. 7)."*

Verzoeker weerlegt dit niet. Verzoeker maakt niet aannemelijk dat het loutere feit dat hij lange tijd afwezig was uit Sri Lanka een indicatie zou zijn van lidmaatschap van het LTTE voor de autoriteiten. De Raad schaart zich achter dit motief en maakt het zich eigen.

2.1.3. De bestreden beslissing stelt: *"In tweede instantie zijn uw verklaringen over uw problemen met "LTTE" ook weinig consistent. Zo beweerde u op het einde van het gehoor dat u reeds op de vlucht was voor "LTTE" in 2006, terwijl u eerder verklaarde dat u van 2006 tot 2007 in Mulluayavellai naar school ging (zie gehoorverslag CGVS, p. 3). Dat u tegelijkertijd voor "LTTE" ging onderduiken en toch naar school ging komt ongerijmd over. Uw verklaring dat "LTTE" respect zou hebben voor schooluniformen is*

rekening houdende met het feit dat het algemeen geweten is dat "LTTE" veelvuldig gebruik maakte van kindsoldaten, ook niet overtuigend."

Dit motief vindt steun in het administratief dossier (gehoorverslag, p. 9). Daar waar verzoeker tracht dit te relativiseren in zijn verzoekschrift overtuigt dit niet.

2.1.4. Ter zitting stelt verzoeker dat hij het LTTE gebied kon verlaten omdat hij lid was van de inlichtingendienst van de LTTE (*information department*). Verzoeker heeft dit voorheen nooit vermeld en dit is alleszins geen verklaring waarom hij de checkpoints van het Sri Lankaanse leger probleemloos zou kunnen passeren. Deze verklaring overtuigt niet.

2.1.5. Daar waar verzoeker een uiteenzetting geeft over de actuele veiligheidssituatie in Sri Lanka en stelt dat hij wegens verdenking van LTTE-lidmaatschap of omdat hij door familie en burens zou kunnen worden aangeduid als LTTE-strijder meent de Raad dat verzoeker niet aannemelijk gemaakt heeft dat hij lid was van de LTTE of LTTE-strijder of hiervan verdacht werd. Het betreft louter speculaties zonder objectieve grond.

De loutere verwijzing naar en neerlegging van rapporten van algemene aard over de toestand van het land van herkomst bewijst persoonlijke vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie niet. Dit risico dient *in concreto* te worden aangetoond en verzoeker blijft hier in gebreke.

Ter zitting legt verzoeker de fotokopies van documenten betreffende een klacht bij de *Human Rights Commission of Sri Lanka* van 17 maart 2011. De tante van verzoeker zou klacht ingediend hebben omdat zij omwille van verzoeker bedreigd werd. De Raad stelt vast dat dit niet valt af te leiden uit de voorgelegde documenten. Daarenboven hebben gekopieerde documenten slechts een relatieve bewijswaarde. Zij zijn immers gemakkelijk via knip en plakwerk te vervalsen. Dit document heeft geen bewijswaarde.

Verzoeker heeft zijn asielrelaas niet aannemelijk kunnen maken. Dienvolgens kan er evenmin geloof worden gehecht aan de door verzoeker aangehaalde vrees voor vervolging in overeenstemming met de criteria van het vluchtelingenverdrag waardoor hij zich zodoende ook niet langer kan steunen op de elementen aan de basis van zijn relaas teneinde aannemelijk te maken dat hij in geval van een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, a) en b) van de vreemdelingenwet. Verzoeker brengt geen elementen aan waaruit zou moeten blijken dat er in zijn land van herkomst sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

Er zijn geen elementen in het rechtsplegingsdossier die de toekenning van een subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet verrechtvaardigen.

Er zijn geen redenen voorhanden om de bestreden beslissing te vernietigen en aanvullende onderzoeksmaatregelen te bevelen op grond van artikel 39/2, §1, 2° van de vreemdelingenwet.

3. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 3

De kosten van het beroep, begroot op 175 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drieëntwintig september tweeduizend en elf door:

dhr. G. de MOFFARTS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken;

mevr. C. VAN DEN WYNGAERT,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

G. de MOFFARTS